

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoCsp/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123209980
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123209980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO. 35 807 598, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 18 Csp 97/2023 - 86 zo dňa 10.01.2024, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) rozhodol tak, že:

I. „Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 04., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „V prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 EUR za každý jeden prípad omeškania. Ostatné splátky je dlžník povinný platiť podľa splátkového kalendára naďalej vkladovými lístkami alebo prevodnými príkazmi. V prípade, že dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 EUR, do rúk mandatára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenou do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 05., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak sa stane splatný celý dlh naraz v zmysle bodu 4 týchto podmienok, dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške určenej v § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v platnom znení. V takom prípade veriteľovi vzniká nárok na celý dohodnutý poplatok z dôvodu neplnenia záväzkov dlžníka. Veriteľ je oprávnený v prípade splatnosti celého dlhu v zmysle bodu 4 týchto podmienok pristúpiť k okamžitému vymáhaniu celého dlhu od dlžníka bez ohľadu na dĺžku trvania

úveru a súčasne vznikne veriteľovi nárok požadovať bezodkladné zabezpečenie dlhu dlžníka spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy o úvere a/alebo týchto podmienok a/alebo dohody s veriteľom. Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 EUR ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Pokiaľ dôjde k zabezpečeniu dlžníkovho dlhu uznaním formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, dlžník a veriteľ sa dohodli, že odmenu notára za spísanie notárskej zápisnice, trov právneho zastúpenia pri jej spísaní v zmysle v tejto zmluve obsiahnutého plnomocenstva, uhradí za dlžníka veriteľ, pričom tieto náklady zmluvné strany považujú za súčasť nákladov veriteľa spojených s vymáhaním jeho pohľadávky a budú súčasťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Dlžník sa rovnako zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim z tejto zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 07., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi všetky náklady za uplatnené nároky z titulu jeho dlhu voči nemu na základe tejto zmluvy a to jednak mimosúdnou cestou a jednak v súdnom konaní.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 10., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v splátkach/e tak, ako je uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Časť poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšná časť zahŕňa náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 12., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Dohoda o vyplnení zmeniek: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavených zmeniek zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 15., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 16., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Veriteľ, dlžník a ručiteľ vyhlasujú, že si túto zmluvu prečítali, že ju uzatvorili slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdzujú svojimi podpismi. Strany vyhlasujú, že akékoľvek tvrdenie dlžníka v budúcnosti o tom, že nebol oboznámený s podmienkami tejto zmluvy bude na jeho ťarchu a nebude považované za právne relevantné.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 17., k Zmluve o úvere, č. 802001631, zo dňa 15.01.2013, v znení: „Účastníci

sa dohodli, že dlžník a ručiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy (upozornenia na termíny splátok, splatnosť celého dlhu a iné skutočnosti).“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods.1, § 52 ods. 3,4, § 53 ods. 1,2,3,4,5, § 54 ods. 1,2, § 39 Občianskeho zákonníka a ust. § 262 ods.1,2 Obchodného zákonníka.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva.

4. Čo do vyhovenia žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia neprijateľných zmluvných podmienok, odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie tak, ako to vyplýva z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a síce, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak tieto zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne, zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné zmluvné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Súd prvej inštancie skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na východiská z článku 3 ods.1 smernice Rady 93/13/EHS, z rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 9CoCso/19/2021 a z rozhodnutia Vrchného krajského súdu v Brandenbure, pričom dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Čo sa týka bodu 4 a 5 VPPSÚ, uviedol, že zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP. V tomto smere poukázal na záver Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 3512/11 či na záver rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCSP/33/2022. Čo sa týka bodu 7 a 10 VPPSÚ ohľadom, záväzku dlžníka uhradiť veriteľovi všetky náklady za uplatnené nároky z titulu jeho dlhu voči nemu na základe zmluvy, a to jednak mimosúdnou a jednak súdnou cestou, prvoinštančný súd poukázal na rozpor s ratio legis zákonného inštitútu príslušenstva pohľadávky, dané zmluvné podmienky sú neprijateľné v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka bodu 12 Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len VPPSÚ) ohľadom dohody o vyplnení zmienok, súd prvej inštancie poukázal na závery Ústavného súdu sp.zn. Pl. 16/12 a ust. § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde predmetný zákon vyhlásil za neprípustné zabezpečenie záväzku formou zmenky. O bode 16 VPPSÚ ohľadom vyhlásenia veriteľa, ručiteľa, dlžníka, že si zmluvy prečítali, že ju uzatvorili slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdili svojimi podpismi a vyhlásenie strán, že akékoľvek tvrdenie dlžníka v budúcnosti o tom, že nebol oboznámený s podmienkami tejto zmluvy bude na jeho ťarchu a nebude považované za právne relevantné, vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. Záverom súd bod 17 VPPSÚ v znení cit.: Účastníci sa dohodli, že dlžník a ručiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy súd prvej inštancie posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom poukázal, že obdobne rozhodol aj Krajský súd Prešov sp.zn. 3CoCsp/4/2023.

5. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Vo svojom odvolaní uviedol, že má za to, že v predmetnom sporovom konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a napokon k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalobca si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdnym dvorom Európskej únie zdefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz – Picasso a

ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie. Žalovaný je toho názoru, že žalobca na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá naliehavý právny záujem. Vychádzajúc zo znenia citovaného ustanovenia ust. § 137 písm. d) CSP je možné konštatovať, že CSP v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb za podmienky, že to vyplýva z osobitného predpisu. Osobitným právnym predpisom, t.j. výnimka žalôb o určenie právnej skutočnosti je Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru), zákon o dobrovoľných dražbách (žaloba o neplatnosť dražieb), občiansky zákonník (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu bytu). Takýto právny predpis nemožno považovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v žiadnom zo svojich ustanovení, a to ani v § 3 ods. 5 citovaného zákona nepripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti. Zákon o ochrane spotrebiteľa iba konštatuje oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva bez toho, aby bližšie špecifikoval typ žaloby, ktorou sa spotrebiteľ môže domáhať svojho práva proti porušovateľovi na súde. (Rozsudok OS Žilina, sp. zn. 17Csp/52/2016 zo dňa 7.6.2017). Tak ako vyplýva z vyššie uvedeného znenia zmluvy o úvere, VPPÚ sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Vzhľadom na túto skutočnosť je nepochybné, že dlžník podpisom zmluvy o úvere jednoznačne prejavuje svoju vôľu byť viazaný aj VPPÚ, pričom uzavretie zmluvy o úvere samostatne bez toho, aby prejav vôle zahŕňal aj vôľu byť viazaný VPPÚ neprichádza do úvahy. Žalovaný si predložením zmluvy o úvere, ako aj VPPÚ splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere. Žalovaný tiež poukazuje na skutočnosť a rozhodnutie vedené pod sp. zn. 10C/30/2015 v zmysle ktorého už súd rozhodol o zmluve a v tomto konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok by rozhodnutie nezakladalo, žiadne nové práva alebo povinnosti, nebol by ani vykonateľným ani aplikovateľným. Takéto konanie žalobcu sa javí účelové. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby súd zrušil rozsudok okresného súdu sp. zn. 18Csp/97/2023 zo dňa 10.01.2024.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uvedol, že vo svojom vyjadrení žalovaný napáda rozsudok v celom rozsahu, avšak bez náležitej argumentácie čo do neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. v závere odvolania sa iba stroho vyjadruje k jednej neprijateľnej zmluvnej podmienke. Žalovaný najmä poukazuje na neúčelnosť žaloby a súdneho prieskumu spotrebiteľskej zmluvy Právny zástupca žalobcu uviedol, že odvolanie proti rozsudku je vôbec prvým vecným podaním a procesným úkonom žalovaného v konaní. Súmernú odpoveď na všetky námietky žalovaného dáva podľa názoru žalobcu rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019 a uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 124/2020, z 15.04.2020, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť banky proti rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017. Žalobca poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/149/2020, z 24.08.2022, podľa ktorého súd rozhodne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve, aj keď ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná a aj keď už nie je používaná. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky je súd povinný vyhlásiť dokonca aj v prípade, ak ju zmluvná strana zmluvne zmenili, ako to vyplýva z bodu 1. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-19/20, z 29.04.2021. Podľa názoru žalobcu sa žalovaná v podstate iba stroho vyjadruje len k jednej zmluvnej podmienke, ktorá bola určená za neprijateľnú vo výroku VII. napadnutého rozsudku. Uvedená zmluvná podmienka je v priamom rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý je materiálnym korektívom, kogentným imperatívom a operatívom dobrých mravov nepripúšťajúcim dohodnúť so spotrebiteľom menej výhodné zmluvné postavenia ako mu garantuje Občiansky zákonník a Zákon o ochrane spotrebiteľa. Obdobná zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/18/2020, z 25.05.2020. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného ďalej poukázal na rozsudky okresných súdov, ktoré rozhodovali obdobne ako prvoinštančný súd v predmetnej veci, ako napr. Okresný súd Kežmarok pod sp.zn. 9C/2/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/41/2016, Okresný súd Prešov pod sp.zn. 29Csp/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 7Co/81/2019, ďalej Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 9Csp/32/2020, Okresný súd Humenné rozsudkom sp.zn. 9Csp/253/2017, Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 24C/217/2015, Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 29Csp/82/2018, Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 19Csp/69/2020, Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 7C/338/2014, Okresný súd Kežmarok rozsudkom sp.zn. 9C/2/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/41/2016. Žalobca súčasne poukázal na stanoviská Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017, z ktorých vyplýva, že je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný

spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami. Ďalej žalobca poukázal na argumentáciu žalovaného, ktorá spočíva iba v tom, že žalobca v kontrekčnom procese postupoval ľahostajne. Podľa názoru žalobcu žalovaný v konaní nepredložil jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktáčného procesu s dlžníkom, preto potom po skutkovej, ani po právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemohol dôjsť k záveru o zamietnutí žaloby v tejto časti v tejto časti. Čo sa týka námietky žalovaného v odvolaní, že ide o res iudicata, nakoľko bolo vedené konanie na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/30/2015, túto považuje žalobca za bezdôvodnú. Predmetom konania na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/30/2015 bolo určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podľa názoru žalobcu nie je možné akceptovať zovšeobecňujúci záver prezentovaný žalovaným, že ak sa raz koná pred súdom medzi rovnakými účastníkmi úverovej zmluvy ohľadom úverovej zmluvy, potom akékoľvek ďalšie iné konania automaticky predstavujú prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Na záver vyjadrenia dal žalobca do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/91/2011, v ktorom súd vyhlásil, že ak si dodávateľ v inštančnom postupe používanie problémovej klauzuly neobhájí, je povinný bez ďalšieho používania vráťane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz explicitne vyplýva z ust. §53a Občianskeho zákonníka. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca priznal plnenie z takejto podmienky. Žalobca odvolávajúc sa na svoje argumenty navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu odvolaciu repliku vo veci nepodal.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní. (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa úplne správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, vykonal primerané dokazovanie s ohľadom na vyššie uvedený výklad problematiky neodkladných opatrení, správne zistil skutkový stav, v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 300 eur. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal veriteľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, pričom žalobca obsah tejto zmluvy v časti zmluvných dojednaní žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť.

12. S účinnosťou od 01.01.2008 Občiansky zákonník v ust. §52 ods.1 spotrebiteľskú zmluvu definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ podľa ods.3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods.4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa ust. § 54 ods. 4, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
- w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe

15. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

16. Občiansky zákonník obsahuje iba demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednaní v štandardnej formulárovej zmluve, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa ustanovenia § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd zaoberajúc sa odvolacími námietkami žalovaného právne uzatvára:

18. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom a bol si vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere a tento nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje podľa názoru žalovaného absolútnu neplatnosť právneho úkonu, súd sa plne stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 7CoCsp/46/2021, ktorý v bode 28 a 29 uvádza: „V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“

19. Odvolací súd konštatuje, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané vecné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide o podmienku, kde de facto je prenášané dôkazné bremeno na spotrebiteľa v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, čo má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde alebo u iných štátnych orgánov. Obdobne rozhodol právoplatným rozsudkom Okresný súd Prešov sp.zn. 9Csp/32/2020, keď uviedol, že za neprijateľné podmienky kladené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Podobne v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 19Csp/69/2020 súd uviedol: „Keďže žalovaný namietal, že predmetné úverové podmienky neboli len sú časťou úverových podmienok, ale boli priamo aj sú časťou zmluvy, ktorú žalobca podpísal, a teda sa nejedná o zmluvné podmienky, ktoré by neboli individuálne dohodnuté, súd predovšetkým poukazuje na to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky v zmluve, na základe ktorej „klient svojím podpisom potvrdzuje, že

úverové podmienky prevzal, bol s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný“ je neprijateľnosťou zmluvnou podmienkou judikovanou mnohými súdnymi rozhodnutiami. Pokiaľ teda v tejto zmluve žalovaný odkazuje na tieto úverové podmienky, už samotná táto formulácia je v zmysle určitosti, zrozumiteľnosti a transparentnosti týchto zmluvných podmienok nedostatočná a nespôsobuje v žiadnom prípade individuálne dojednanie zmluvnej podmienky s prihliadnutím na to, že dôsledky akého nesplácania úveru podľa Hlavy 11 úverových podmienok nie sú v tejto zmluve konštatované.“

20. O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky rozhodol aj Okresný súd Prešov právoplatným rozsudkom sp.zn. 7C/338/2014 či Okresný súd Kežmarok sp.zn. 9C/2/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 20Co/41/2016: „ Z vykonaného dokazovania, najmä odôvodnenia žaloby ako aj výsluchu žalobkyne v 2. rade vyplýva, že im neboli pri podpise predložené Všeobecné obchodné podmienky vydané žalovaným s účinnosťou od 01.08.2002, Obchodné podmienky pre banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007. Žalovaný toto tvrdenie žalobcov v 1. a 2. rade v priebehu konania nevyvrátil napr. predložením týchto dokumentov obsahujúcich podpis žalobcov v 1. a 2. rade svedčiaci o tom, že sa s ich obsahom skutočne oboznámili. Toto vyhlásenie nie je pravdivé a nezodpovedá skutočnosti, pričom skutočne prenáša dôkazné bremeno, napr. v tomto súdnom konaní ohľadne tohto ustanovenia na žalobcov, hoci by ho mal niesť žalovaný. Rovnako žalovaný, na ktorom by malo v tomto prípade ležať dôkazné bremeno nepreukázal, že skutočne informoval žalobcov v 1. a v 2. rade o skutočnostiach uvedených podľa § 37 ods.2 zákona o bankách, ktoré priemerný spotrebiteľ nemôže poznať. Preto je v zmysle § 53 ods.4 písm. l) Občianskeho zákonníka táto zmluvná podmienka neprijateľná, čo súd v súlade s ustanovením § 153 ods. 3 O.s.p. vyslovil v prvom odseku výrokovej časti tohto rozsudku. Toto ustanovenie Zmluvy o úvere je tak v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.“

21. Ďalej žalovaný v odvolaní poukázal na skutočnosť, že žalobca na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá naliehavý právny záujem. Vychádzal pritom z ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, že žalobca sa domáha určenia neplatnosti právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Určenie existencie/ neexistencie právnej skutočnosti odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Takéto určenie právnej skutočnosti ako to vyplýva z ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku je možné len vtedy, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, pričom určenie neprijateľnosti nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Za takýto právny predpis podľa názoru žalovaného nemožno považovať zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v žiadnom zo svojich ustanovení, a to ani v § 3 ods.5 citovaného zákona nepripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti.

22. K danej odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že možnosť súdu aj bez návrhu výslovne uviesť neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy vo výroku rozhodnutia bola zavedená už do Občianskeho súdneho poriadku, a to zákonom č. 384/2008 Z.z. a to doplnením odseku 3 do ustanovenia § 153 a následne doplnená o nový odsek 4, a to zákonom č.575/2009 Z.z., ktorý mal za cieľ dosiahnuť účinné prostriedky na eliminovanie používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, doplniť neúplnú transpozíciu Smernice Rady č.93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku a zvýšiť kompetencie Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Súčasná právna úprava upravuje možnosť ex offio určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v ustanovení § 298 Civilného sporového poriadku. Naliehavý právny záujem na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona. (§ 137 písmeno c) Civilného sporového poriadku) Dôvodová správa v súvislosti s ustanovením § 298 Civilného sporového poriadku uvádza, že napriek zavedeniu tzv. abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach je v zmysle európskeho úniového práva ako aj konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ zachovaná možnosť súdu aj v individuálnom konaní s účinkami inter partes vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou. Takýmto dokumentom môžu byť všeobecné obchodné podmienky, všeobecné poisťné podmienky a pod.

23. Odvolací súd poukazuje taktiež aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/27/2018 z 28.03.2019 (charakter žaloby o posúdenie neprijateľnosti podmienky v spotrebiteľských zmluvách), v ktorom Najvyšší súd SR v glosovanom rozhodnutí opätovne potvrdil už skôr stanovený záver, ktorý ním bol vyslovený v rozhodnutiach vo veciach vedených pod sp. zn. 6 Cdo 389/2015 zo 14.09.2016

a 6Cdo 127/2017 z 30.01.2019. Tak predmetné rozhodnutie, ako aj časovo mu predchádzajúce odkazované dve rozhodnutia vzišli z konaní iniciovaných ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, o dovolaní bolo rozhodované po nadobudnutí účinnosti aktuálneho procesného kódexu. Predmetom dovolacieho posúdenia sa (snáď už naposledy z dôvodu jasne daného a opakovane potvrdeného záveru) stala otázka potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu pri žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, rovnako ako zodpovedanie (zrejme právne teoreticky relevantnejšej) otázky, či domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky je možné podradiť pod ustanovenie § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj "CSP" alebo "Civilný sporový poriadok"), retrospektívne pod ustanovenie § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov účinnom do 30. júna 2016 (ďalej aj "OSP" alebo "Občiansky súdny poriadok"). Na záver právneho posúdenia dovolacieho súdu je jasné konštatovanie, podľa ktorého žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je tzv. určovacou žalobou podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP [resp. § 80 písm. c) OSP], ale ide o žalobu sui generis patriacu spotrebiteľovi, ktorej vyhovením bude konštatovaná nie (ne)existencia práva, ale prítomnosť neprijateľnej (nečestnej) podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Ide pritom o logický a právne jasný záver, pretože určenie, či tu právo je (nie je), t.j. posúdenie (ne)existencie práva stotožniť s určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky (t.j. posúdenie právnej (ne)aprobovanosti zmluvného ustanovenia) pri riadnej úvahe nemožno, čo je už aj na prvý pohľad zjavné.

24. Žalovaný v závere svojho odvolania poukázal na iné konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/30/2015, čo má mať zrejme charakter námietky res iudicata. Daná námietka je nedôvodná, nakoľko nie sú splnené kumulatívne podmienky totožnosti veci. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/30/2015 bolo určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Neobstojí ani argumentácia žalovanej, že žaloba na plnenie kompenzuje určovaciu žalobu, keďže žaloba na plnenie podaná nebola. Nie je možné akceptovať zovšeobecňujúci záver prezentovaný žalovanou, že ak sa raz koná pred súdom medzi rovnakými účastníkmi úverovej zmluvy ohľadom úverovej zmluvy, potom akékoľvek ďalšie iné konanie automaticky predstavuje prekážku rozhodnutej veci. Určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok je v individuálnych spotrebiteľských sporoch hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ. Obdobný záver vyslovil Krajský súd Prešov v rozsudku sp.zn. 15Co/13/2018, kde v bode 25 odôvodnenia uvádza: „Odvoláciu námietku, týkajúcu sa prekážky konania res iudicata považuje odvolací súd za nedôvodnú, pretože predmetom tohto konania je určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti revolvingového úveru, ktoré neboli judikované v konaní sp.zn. 14C/172/2016, ktorého predmetom bolo zaplatenie sumy 538,68 eur s príslušenstvom. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, t.j. vyplýva z rovnakého skutku (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009, sp.zn. 5Cdo/120/2009).“

25. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu dovolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného preto považuje odvolací súd v celom rozsahu za nedôvodné.

26. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených. Súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu, a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1 Civilného sporového poriadku rozsudok ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a §255 ods.1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na

náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa ust. §262 ods.2 Civilného sporového poriadku súd prevej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0. (§ 393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).